

Diumenge trenta durant l'any

Lectura del llibre del profeta Jeremies 31, 7-9

Això diu el Senyor: "Cridau d'alegria, celebrou la sort de Jacob, la primera de les nacions, proclamau que el Senyor ha salvat el seu poble, la resta d'Israel! Jo els faré venir del país del Nord, els reuniré des de l'extrem de la terra. Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien; tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs. Perquè jo som un pare per a Israel, i Efraïm és el meu fill gran."

Salm responsorial 125

Resposta: És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

. Quan el Senyor renovà la vida de Sion ho creïem un somni; la nostra bocà s'omplí d'alegria, de crits i de rialles.

. Els altres pobles es deien: "És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells." És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

. Renovau la nostra vida, Senyor, com l'aigua renova l'estepa del Négueb. Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, criden de goig a la sega.

. Sortien a plorar, emportant-se la llavor; i tornaran cantat d'alegria, duent a coll les seves garbes.

Lectura de la carta als cristians hebreus 5, 1-6

Els grans sacerdots, presos d'entre els homes, són destinats a representar els homes davant Déu, a oferir-li dons i víctimes pels pecats. No els és difícil de ser indulgents amb els qui pequen per ignorància o per error, perquè ells mateixos experimenten per totes bandes les seves pròpies flaqueses. Per això necessiten oferir sacrificis pels seus pecats igual que pels pecats del poble. I ningú es pot apropiari l'honor de ser gran sacerdot: és Déu qui els crida, com va cridar Aharon. Tampoc Crist no s'atribuí a ell mateix la glòria de ser gran sacerdot, sinó que la hi ha donada aquell qui li ha dit: "Ets el meu Fill, avui t'he engendrat." I en un altre indret diu: "Ets sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec."

Lectura de l'evangeli segons sant Marc 10, 46-52

En aquell temps Jesús sortí de Jericó amb els seus deixebles i amb molta gent. Devora el camí hi havia assegut, demanant caritat, un cec que es deia Bar-Timeu. Quan sentí que passava Jesús de Natzaret, començà a cridar: "Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi." Tothom el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort: "Fill de David, compadiu-vos de mi." Jesús s'aturà i digué: "Cridau-lo." Ells criden el cec i li diuen: "Anima't i vine, que et crida." El cec tirà la capa, s'aixecà d'una revolada, i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: "¿Què vols que et faci?" Ell respon: "Rabuni, feis que hi vegi." Jesús li diu: "Vés, la teva fe t'ha salvat." A l'instant hi va veure, i el seguia camí enllà.